

הפץ — להסביר לממונה על אנשי-הביטוי ראשי-הממשלה ועורכי-העיתונים צריכים להיכנס. במצריים, אנשי-הביטחון הם הרמטכאליים, ואין הם מקבלים הוראות מפקידים מצריים, ולא כל שכן מישראלים.

בחום הנורא התלהטו הרוחות במהרה. אישי-הביטחון קרא לחיילים, בעלי רובים מכוונים, ואלה יצרו שורה אטומה. פה ושם דחף ישראלי חייל, ונדחף על-ידי חייל אחר. הכל נעשה עדיין באדיבות

(המשך בעמוד 57)

המדיניות ליד עליזה בגין, בגין העליז ליד ג'יהאן אל-סאדאת

הכוח לכך, ענה: "במצבים כאלה, בא כוח מלומדעלה."

אחרי כל התלאות האלה הגענו סוף-סוף לביתהכנסת. גם שם, כשירדנו מן האויר טובוס, לא יכולנו לשתות, כי אנשי-הביטוי חוץ המצריים דאגו לכך שלא נתפור בי רחוב, שמא יקרה משהו.

שמחנו להיכנס לפחות לביתהכנסת הר קריר, אך הדרך היתה חסומה. שורה של אנשי-ביטחון עמדה כחומה בצורה. בלי הזמנה מודפסת, אין כניסה. מילבד אנשי הקהילה עצמה, לא היתה לאיש הזמנה מודפסת.

לשווא ניסו אנשי-העיתונות של ראשי הממשלה — דן פתיר, שלמה נקדימון וזאב

אביזרי התיירות, אם מטעמי ביטחון, אם מטעמי אסתטיקה.

לא יכולנו לקבל במקום טיפת-מים. החום הגיע ל-46 מעלות. לא היה שום צל. הרוח המידברית החזקה דמתה לרוח המלאכותית של מכונה לייבוש-שיער. חנה זמר, עורכת דבר, חשה ברע. רבים אחרים הגיעו לקצה גבול היכולת. רק צלמי הטלוויזיה והערי-תונות נאלצו להיסחב בחול, כשהם עמרי סים בצידוד הכבד של מיקצועם, והם הזכירו לי את חיילי גיבעתי בימים הלוחטים של קרבות הדרום, בחולות אשדוד.

(מנחם בגין, לעומת זאת, קיפץ עד האבנים כתייש צעיר. כששאלו תיו כעבור יומיים מניין מוצא את

דריכות אנוור אל-סאדאת מקי-שיב לשאלת עיתונאי (למעלה). עיתונאי מצרי שואל (למטה).

המנהיג

על חזהו של נער בכיר כריהשיחורו, שצולם באקראי ערב בואו של בגין לקאהר.

אהבה ליד הפיראמידות

בשעה שהעייתונאים הישי

ראיינים ביקרו אצל הפיראמידות, יום לפני בואו של בגין, הני ציחה גילה ריין את הסצנה הזאת, של אהבה בין גמל ובעליו.

ברקע נראים הספינקס ושתיים משלוש הפיראמידות של גיזה. הגמל משמש, בדרך כלל, לבידור התיירים, האוהבים לרכב ולהצטלם עליו. לרגל בואו של מנחם בגין, סולקו מן השטח כל הגמלים, הסוסים, מכוניות-המשקאות הקרים ומדריכי-התיירות.